

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. gruodžio 19 d.

dėl Europos atominės energijos bendrijos prisijungimo prie Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos

(2008/99/EB, Euratomas)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 101 straipsnio antrą pastraipą,

atsižvelgdama į 2007 m. liepos 10 d. Tarybos sprendimą 2007/513/Euratomas, patvirtinantį Europos atominės energijos bendrijos prisijungimą prie pakeistos Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties (Euratomo sutartis) 2 straipsnio e punkte nurodoma, kad Europos atominės energijos bendrija (Bendrija) tinkamai prižiūrėdama garantuoja, kad branduolinės medžiagos nebūtų naudojamos kitiems nei numatyta tikslams.
- (2) 1979 m. buvo priimta ir 1987 m. įsigaliojo Branduolinių medžiagų fizinės saugos konvencija (CPPNM). CPPNM šalys – 128 valstybės ir Bendrija ⁽²⁾. Visos valstybės narės yra CPPNM šalys.
- (3) Europos Bendrijų Teisingumo Teismas (Teisingumo Teismas) ⁽³⁾ nusprendė, kad valstybių narių dalyvavimas

CPPNM yra suderinamas su Euratomo sutarties nuostatomis tik su sąlyga, kad jos galių ir jurisdikcijos požiūriu Bendrija yra tokia pati CPPNM Šalis, kaip ir valstybės narės ir kad tam tikri su Bendrija susiję CPPNM įsipareigojimai gali būti įgyvendinti tik Bendrijai palaikant glaudžius ryšius su valstybėmis narėmis – tiek derybų ir dokumento sudarymo metu, tiek vykdant priimtus įsipareigojimus,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Europos atominės energijos bendrijos vardu tvirtinamas prisijungimas prie Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos.

Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos tekstas (1 priedas) ir Europos atominės energijos bendrijos pareiškimas pagal tos Konvencijos 18 straipsnio 4 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį (2 priedas) pridedami prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Prisijungimo dokumentas deponuojamas Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui – Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos depozitarui – po šio sprendimo priėmimo kiek galima greičiau nusiunčiant Europos Komisijos delegacijos tarptautinėse organizacijose Vienoje vadovo pasirašytą raštą.

⁽¹⁾ OL L 190, 2007 7 21, p. 12.

⁽²⁾ 2007 m. gegužės 31 d. būklė.

⁽³⁾ 1978 m. lapkričio 14 d. sprendimas 1/78, Rink. 1978, p. 2151, ypač pirmoji sprendimo rezoliucinė dalis ir 34 punktas.

3 straipsnis

Europos Komisijos narys, atsakingas už išorės santykius, patvirtina notoje, pridėtoje prie šio sprendimo (3 priedas), kad Europos Komisijos delegacijos tarptautinėse organizacijose Vienoje vadovas paskirtas deponuoti prie šio sprendimo pridėtą pareiškimą Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui, Konvencijos depozitarui („Visi įgaliojimai“), kuo skubiau po šio sprendimo priėmimo.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 19 d.

Komisijos vardu

Andris PIEBALGS

Komisijos narys

1 PRIEDAS

Branduolinių Medžiagų Ir Branduolinių Objektų Fizinės Saugos Konvencija

VALSTYBĖS, ŠIOS KONVENCIJOS ŠALYS,

PRIPAŽINDAMOS visų valstybių teisę plėtoti ir taikyti branduolinę energiją taikiems tikslams bei jų teisėtus interesus siekti galimos naudos iš taikaus branduolinės energijos naudojimo,

ĮSITIKINUSIOS, kad būtina palengvinti tarptautinį bendradarbiavimą ir branduolinių technologijų perdavimą naudojant branduolinę energiją taikiems tikslams,

TURĖDAMOS OMENYJE, kad fizinė sauga yra gyvybiškai svarbi saugant visuomenės sveikatą, užtikrinant saugą, aplinkos apsaugą ir nacionalinį bei tarptautinį saugumą,

TURĖDAMOS OMENYJE Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus, susijusius su tarptautinės taikos ir saugumo palaikymu ir geros kaimynystės ir draugiškų santykių bei valstybių bendradarbiavimo skatinimu,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnio 4 dalį „visos narės tarptautiniuose santykiuose susilaiko nuo grasinimo jėga ir jos panaudojimo tiek prieš kurios nors valstybės teritorinį vientisumą arba politinę nepriklausomybę, tiek kuriuo kitu būdu, nesuderinamu su Jungtinių Tautų tikslais“,

PRISIMINDAMOS prie Generalinės Asamblėjos 1994 m. gruodžio 9 d. rezoliucijos 49/60 pridėtą Deklaraciją dėl priemonių tarptautiniam terorizmui panaikinti,

NORĖDAMOS užkirsti kelią galimiems pavojams, kurie gali kilti dėl branduolinių medžiagų neteisėtos prekybos, neteisėto pasisavinimo ir naudojimo ar dėl branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų sabotažo, ir atkreipdamos dėmesį į tai, kad fizinė sauga nuo tokių veiksmų kelia dar didesnę nacionalinį ir tarptautinį rūpestį,

LABAI SUSIRŪPINUSIOS dėl visų formų ir pasireiškimų būdų teroro aktų eskalavimo visame pasaulyje ir dėl grėsmės, kurią kelia tarptautinis terorizmas ir organizuotas nusikalstamumas,

TIKĖDAMOS, kad fizinė sauga atlieka svarbų vaidmenį remiant branduolinių ginklų neplatinto ir kovos su terorizmu siekius,

NORĖDAMOS šia Konvencija prisidėti prie taikiems tikslams naudojamų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos stiprinimo visame pasaulyje,

ĮSITIKINUSIOS, kad pažeidimai, susiję su branduolinėmis medžiagomis ir branduoliniais objektais, kelia didelį rūpestį ir kad reikia neatidėliotinai patvirtinti tinkamas ir veiksmingas priemones arba stiprinti jau esamas priemones, skirtas užkirsti tokiems nusikaltimams kelią, juos nustatyti ir už juos bausti,

NORĖDAMOS toliau stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą, siekiant pagal kiekvienos valstybės, šios Konvencijos šalies, nacionalinę teisę ir šią Konvenciją nustatyti veiksmingas branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos priemones,

ĮSITIKINUSIOS, kad ši Konvencija turėtų paremti saugų branduolinių medžiagų naudojimą, laikymą ir gabenimą ir saugų branduolinių objektų veikimą,

PRIPAŽINDAMOS, kad yra tarptautinės fizinės saugos rekomendacijos, kurios retkarčiais atnaujinamos ir kurios gali būti gairės rengiant dabartines priemones veiksmingam fizinės saugos lygiui pasiekti,

TAIP PAT pripažindamos, kad už kariniams tikslams naudojamų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų veiksmingą fizinę saugą atsakinga valstybė, turinti tokių branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų, ir suprasdamos, kad tokioms medžiagoms ir objektams yra ir toliau bus taikoma griežta fizinė sauga,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Šioje Konvencijoje:

- a) branduolinės medžiagos – plutonis, išskyrus plutonį, kuriame plutonio-238 izotopo koncentracija didesnė kaip 80 %; uranas-233; uranas, įsodrintas izotopo 235 arba 233; uranas, turintis izotopų mišinį, aptinkamą gamtoje, ir savo pavidalu besiskiriantis nuo rūdos ar rūdos liekanų; bet kokia medžiaga, kurioje yra viena ar daugiau iš pirmiau minėtų medžiagų;
- b) uranas, įsodrintas izotopo 235 arba 233 – uranas, kuriame izotopo 235 arba 233 ar jų abiejų yra tiek, kad šių izotopų sumos santykis su izotopu 238 yra didesnis už izotopo 235 ir izotopo 238 santykį gamtoje;
- c) tarptautinis branduolinių medžiagų gabenimas – branduolinių medžiagų siuntos gabenimas bet kokia transporto priemone, kai ši siunta išvežama už valstybės, siuntos kilmės šalies, teritorijos ribų, pradedant siuntos išvežimu iš siuntėjo patalpų, esančių toje valstybėje, ir baigiant siuntos atvežimu į gavėjo patalpas, esančias galutinės paskirties valstybėje;
- d) branduolinis objektas – objektas (įskaitant susijusius pastatus ir įrenginius), kuriame gaminamos, perdirbamos, naudojamos, tvarkomos, saugomos ar šalinamos branduolinės medžiagos, jei dėl tokio objekto pažeidimo ar darbo sutrikdymo į aplinką gali patekti dideli radiacijos ar radioaktyviųjų medžiagų kiekiai;
- e) sabotazas – tyčinis prieš branduolinį objektą ar naudojamas, laikomas arba vežamas branduolines medžiagas nukreiptas veiksmas, kuris gali tiesiogiai arba netiesiogiai kelti pavojų darbuotojų, visuomenės ar aplinkos sveikatai ir saugai dėl radiacijos ar radioaktyviųjų medžiagų patekimo į aplinką.

1A straipsnis

Šios Konvencijos tikslai – siekti užtikrinti ir išlaikyti veiksmingą branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų, naudojamų taikiems tikslams, fizinę saugą visame pasaulyje; išvengti nusikaltimų, susijusių su tokiais medžiagomis ir objektais, ir su jais kovoti pasaulio mastu; taip pat šiuo tikslu palengvinti valstybių, šios Konvencijos Šalių, bendradarbiavimą.

2 straipsnis

- 1. Ši Konvencija taikoma taikiais tikslais naudojamoms, laikomoms ar gabenamoms branduolinėms medžiagoms ir taikiais tikslais naudojamiems branduoliniams objektams, tačiau su sąlyga, kad šios Konvencijos 3 ir 4 straipsniai ir 5 straipsnio 4 dalis tokioms branduolinėms medžiagoms taikoma tik jų tarptautinio gabenimo metu.
- 2. Atsakomybė už fizinės saugos režimo sukūrimą, įgyvendinimą ir palaikymą valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, tenka tai valstybei.
- 3. Išskyrus valstybių, šios Konvencijos Šalių, įsipareigojimus, aiškiai išreikštus šioje Konvencijoje, jokia šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip daranti įtaką suverenioms valstybės teisėms.
- 4. a) Jokia šios Konvencijos nuostata nepaveikia kitų valstybių, šios Konvencijos Šalių, teisių, įsipareigojimų ir atsakomybės pagal tarptautinę teisę, ypač pagal Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus ir tarptautinę humanitarinę teisę.
 - b) Šioje Konvencijoje nereglamentuojami ginkluotųjų pajėgų veiksmai ginkluoto konflikto metu, reglamentuojami tarptautinėje humanitarinėje teisėje, vartojant šias sąvokas taip, kaip nustatyta tarptautinėje humanitarinėje teisėje; taip pat šioje Konvencijoje nereglamentuojami valstybės karinių pajėgų veiksmai vykdamą jį oficialias pareigas, tiek, kiek juos reglamentuoja kitos tarptautinės teisės taisyklės.

- c) Jokia šios Konvencijos nuostata neaiškinama kaip teisėtas leidimas naudoti ar grasinti panaudoti jėgą prieš branduolines medžiagas ar branduolinius objektus, naudojamus taikiems tikslams.
 - d) Pagal jokią šios Konvencijos nuostatą netoleruojami ir nelaikomi teisėtais veiksmai, kurie kitaip yra neteisėti, taip pat pagal jokią nuostatą netrukdomas persekiojimas pagal kitus įstatymus.
5. Ši Konvencija netaikoma kariniams tikslams naudojamoms ar laikomoms branduolinėms medžiagoms ar tokių medžiagų turintiems branduoliniams objektams.

2A straipsnis

1. Visos valstybės, šios Konvencijos Šalys, sukuria, įgyvendina ir palaiko tinkamos fizinės saugos režimą, taikomą į jos jurisdikciją patenkančioms branduolinėms medžiagoms ir branduoliniams objektams, siekdamos:

- a) apsaugoti nuo naudojamų, laikomų ir gabenamų branduolinių medžiagų vagystės ar kitokio neteisėto jų paėmimo;
- b) užtikrinti greitų ir išsamių priemonių vykdymą, kad būtų rastos ir, prireikus, grąžintos dingusios ar pavogtos branduolinės medžiagos; kai medžiagos randamos ne jos teritorijoje, tokia valstybė, šios Konvencijos Šalis, veikia pagal 5 straipsnį;
- c) apsaugoti branduolines medžiagas ir branduolinius objektus nuo sabotažo;
- d) sušvelninti ar sumažinti radiologines sabotažo pasekmes.

2. Visos valstybės, šios Konvencijos Šalys, įgyvendindamos 1 dalį:

- a) sukuria ir palaiko fizinę saugą reglamentuojančią teisinę ir reguliavimo sistemą;
- b) įsteigia arba paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, atsakingas už teisinės ir reguliavimo sistemos įgyvendinimą; ir
- c) imasi kitų tinkamų priemonių, kurios būtinos fizinei branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų saugai.

3. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, vykdydamos įsipareigojimus pagal 1 ir 2 dalis, nepažeisdamos bet kurių kitų šios Konvencijos nuostatų, kiek tai pagrįsta ir praktiška, taiko toliau išvardytus pagrindinius fizinės branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų saugos principus.

PAGRINDINIS A PRINCIPAS. Valstybės atsakomybė

Atsakomybė už fizinės saugos režimo sukūrimą, įgyvendinimą ir palaikymą valstybėje tenka tai valstybei.

PAGRINDINIS B PRINCIPAS. Atsakomybė tarptautinio gabenimo metu

Valstybės atsakomybė užtikrinti, kad branduolinės medžiagos būtų tinkamai apsaugotos, apima ir tų medžiagų tarptautinį gabenimą, kol tokia atsakomybė tinkamai perduodama kitai atitinkamai šaliai.

PAGRINDINIS C PRINCIPAS. Teisinė ir reguliavimo sistema

Valstybė yra atsakinga už teisinės ir reguliavimo sistemos, reglamentuojančios fizinę saugą, sukūrimą ir palaikymą. Tokioje sistemoje turėtų būti numatytas galiojančių fizinės saugos reikalavimų sukūrimas, taip pat vertinimo bei licencijavimo ar kita leidimo suteikimo tvarka. Į šią sistemą turėtų būti įtraukta branduolinių objektų ir gabenimo tikrinimo sistema, kad būtų galima patikrinti, ar laikomasi galiojančių licencijos ar kito leidimo suteikiančio dokumento reikalavimų ir sąlygų, ir nustatytos galiojančių reikalavimų ir sąlygų vykdymo užtikrinimo priemonės, įskaitant veiksmingas sankcijas.

PAGRINDINIS D PRINCIPAS. Kompetentinga institucija

Valstybė turėtų įsteigti arba paskirti kompetentingą instituciją, kuri būtų atsakinga už teisinės ir reguliavimo sistemos įgyvendinimą ir turėtų pakankamai galios, kompetencijos ir finansinių bei žmogiškųjų išteklių jai pavestoms pareigoms vykdyti. Valstybė turėtų imtis veiksmų, kad užtikrintų veiksmingą savo kompetentingos institucijos ir kitų už branduolinę energijos skatinimą ar naudojimą atsakingų įstaigų funkcijų nepriklausomumą.

PAGRINDINIS E PRINCIPAS. Licencijos turėtojų atsakomybė

Valstybėje turėtų būti aiškiai nustatyta atsakomybė už įvairių fizinės saugos elementų įgyvendinimą. Valstybė turėtų užtikrinti, kad pagrindinė atsakomybė už branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų fizinės saugos įgyvendinimą tektų tinkamų licencijų ar kitų leidimų suteikiančių dokumentų turėtojams (pvz., operatoriams ar vežėjams).

PAGRINDINIS F PRINCIPAS. Saugumo kultūra

Visos įgyvendinant fizinę saugą dalyvaujančios organizacijos turėtų teikti deramą pirmumą saugumo kultūrai, jos plėtojimui ir palaikymui, kad būtų užtikrintas jos veiksmingas diegimas visoje organizacijoje.

PAGRINDINIS G PRINCIPAS. Grėsmė

Valstybės užtikrinama fizinė sauga turi būti pagrįsta valstybės naujausiu grėsmės vertinimu.

PAGRINDINIS H PRINCIPAS. Diferencijuotas vertinimas

Fizinės saugos reikalavimai turėtų būti pagrįsti diferencijuotu vertinimu, atsižvelgiant į naujausią grėsmės vertinimą, santykinį patrauklumą, medžiagų rūšį ir galimas pasekmes, susijusias su neteisėtu branduolinių medžiagų paėmimu ir sabotazu prieš branduolines medžiagas ar branduolinius objektus.

PAGRINDINIS I PRINCIPAS. Giluminė gynyba

Valstybės reikalavimuose, taikomuose fizinei saugai, turėtų būti atspindėta kelių lygių koncepcija ir apsaugos (struktūrinės ar kitokios techninės, personalo ir organizacinės), kurią turi įveikti ar apeiti priešininkas, kad pasiektų savo tikslus, metodai.

PAGRINDINIS J PRINCIPAS. Kokybės užtikrinimas

Turi būti sukurta ir įgyvendinta kokybės užtikrinimo politika ir kokybės užtikrinimo programos, patvirtinančios konkrečių reikalavimų, svarbių branduoliniam saugumui, laikymąsi.

PAGRINDINIS K PRINCIPAS. Nenumatytų atvejų planai

Licencijų turėtojai ir suinteresuotosios institucijos turėtų parengti ir tinkamai vykdyti nenumatytų atvejų (nepaprastosios padėties) planus, kurių tikslas – reaguoti į neteisėtą branduolinės medžiagos paėmimą arba branduolinių objektų (branduolinių medžiagų) sabotazą ar mėginimą atlikti tokio pobūdžio veiksmus.

PAGRINDINIS L PRINCIPAS. Konfidencialumas

Valstybė turėtų nustatyti konfidencialios informacijos, kurios neteisėtas atskleidimas keltų grėsmę fizinei branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų saugai, apsaugos reikalavimus.

4. a) Šio straipsnio nuostatos netaikomos jokioms branduolinėms medžiagoms, kurioms pagrįstu valstybės, šios Konvencijos Šalies, sprendimu neturi būti taikomas pagal 1 dalį sukurta fizinės saugos režimas, atsižvelgiant į medžiagų rūšį, kiekį ir santykinį patrauklumą bei galimas radiologines ir kitokias pasekmes, susijusias su neteisėtais veiksmais prieš tokias medžiagas, ir į naujausią grėsmės joms vertinimą.

- b) Branduolinės medžiagos, kurioms netaikomos šio straipsnio nuostatos pagal a punktą, turėtų būti apsaugotos remiantis riziką ribojančio valdymo principais.

3 straipsnis

Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, pagal savo nacionalinės teisės sistemą ir tarptautinę teisę imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kiek tai praktiškai įmanoma, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu branduolinės medžiagos tol, kol jos yra jos teritorijoje, jos jurisdikcijai priklausančiame laive ar orlaivyje, vykstančiame iš tos valstybės ar į ją, būtų saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

4 straipsnis

1. Nė viena valstybė, šios Konvencijos Šalis, neišveža branduolinių medžiagų ir neduoda leidimo jas išvežti, jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, nėra užtikrinama, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu tokios medžiagos bus saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

2. Nė viena valstybė, šios Konvencijos Šalis, neįveža branduolinių medžiagų ir neduoda leidimo jų įvežti iš valstybės, kuri nėra šios Konvencijos Šalis, jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, nėra užtikrinama, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu tokios medžiagos bus saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

3. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, neleidžia savo teritorijos sausuma, vidaus vandenimis ar per savo oro ar jūrų uostus tranzitu gabenti branduolinių medžiagų tarp valstybių, kurios nėra šios Konvencijos Šalys, jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, nėra užtikrinama, kiek tai praktiškai įmanoma, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu tokios medžiagos bus saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

4. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, branduolinėms medžiagoms, gabenamoms iš šios valstybės kurios nors dalies į kitą tos pačios valstybės dalį tarptautiniais vandenimis ar oro erdve, pagal savo nacionalinės teisės sistemą taiko I priede aprašytus fizinės saugos lygius.

5. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri pagal šio straipsnio 1–3 dalis turi būti užtikrinta, kad branduolinės medžiagos bus saugomos I priede aprašytais lygiais, iš anksto nustato valstybes, per kurias tranzitu sausuma ar vidaus vandenimis bus gabenamos branduolinės medžiagos arba į kurių oro ar jūrų uostus jos bus įvežtos, ir jas apie tai informuoja.

6. Atsakomybė už tai, kad būtų gautas šio straipsnio 1 dalyje minėtas užtikrinimas, apibūsiu susitarimu gali būti perkelta įvežančiai valstybei, šios Konvencijos Šaliai.

7. Jokia šio straipsnio nuostata neturi būti aiškinama kaip daranti įtaką valstybės teritorijos suverenumui ar jurisdikcijai, įskaitant jurisdikciją jos oro erdvėje ir teritorinėje jūroje.

5 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, nustato ir viena kitai tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą praneša apie savo centrinę įstaigą, susijusią su dalykais, patenkančiais į šios Konvencijos taikymo sritį.

2. Jei branduolinės medžiagos pavagiamos, pagrobiamos ar kitaip neteisėtai pasisavinamos arba jei tikėtina, kad tokie veiksmai gali grėsti, valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę kiek galėdamos bendradarbiauja su kiekviena to prašančia valstybe ir padeda jai atgauti ir saugoti tokias medžiagas. Visų pirma:

- a) valstybė, šios Konvencijos Šalis, imasi reikiamų priemonių kuo greičiau pranešti kitoms valstybėms, kurioms, jos nuomone, gali būti svarbu, o atitinkamais atvejais praneša ir Tarptautinei atominės energijos agentūrai ir kitoms susijusioms tarptautinėms organizacijoms apie branduolinių medžiagų vagystę, pagrobimą ir kitą neteisėtą pasisavinimą ar apie tikėtiną tokių veiksmų grėsmę;

b) jei reikia, atitinkamos valstybės, šios Konvencijos Šalys, viena su kita, su Tarptautine atominės energijos agentūra ir kitomis susijusiomis tarptautinėmis organizacijomis keičiasi informacija, siekdamas apsaugoti branduolines medžiagas, kurioms gresia pavojus, patikrinti, ar nebuvo pažeisti gabenimo konteineriai, arba atgauti neteisėtai pasisavintas branduolines medžiagas, ir:

i) koordinuoja savo pastangas diplomatiniais ir kitais sutartais kanalais;

ii) kai prašoma, teikia pagalbą;

iii) užtikrina, kad susigrąžintos pavogtos ar dėl pirmiau minėtų veiksmų dingusios branduolines medžiagos būtų grąžintos.

Tokio bendradarbiavimo įgyvendinimo priemonės nustato atitinkamos valstybės, šios Konvencijos Šalys.

3. Jei tikėtina, kad gresia branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų sabotžas arba jų sabotažo atveju valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę ir laikydamosi susijusių įsipareigojimų, priimtų pagal tarptautinę teisę, kiek galėdamos bendradarbiauja taip:

a) jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, turi žinių apie tikėtiną branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų sabotažo grėsmę kitoje valstybėje, siekdama užkirsti kelią sabotažui pirmoji valstybė priima sprendimą dėl tinkamų priemonių, kurių turi būti imtasi, kad tokia valstybė ir tam tikrais atvejais Tarptautinė atominės energijos agentūra ir kitos susijusios tarptautinės organizacijos būtų kuo greičiau informuotos apie tokią grėsmę;

b) branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų sabotažo valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, atveju ir jei, tokios valstybės nuomone, kitos valstybės gali būti radiologiškai paveiktos, pirmoji valstybė, nepažeisdama kitų savo įsipareigojimų, priimtų pagal tarptautinę teisę, imasi tinkamų veiksmų, kad kuo skubiau informuotų valstybę ar valstybes, kurios gali būti radiologiškai paveiktos, ir tam tikrais atvejais Tarptautinę atominės energijos agentūrą ir kitas susijusias tarptautines organizacijas, kad būtų sumažinti ar sušvelninti radiologiniai padariniai;

c) jei pagal a ir b punktus valstybė, šios Konvencijos Šalis, prašo pagalbos, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios prašoma tokios pagalbos, turi skubiai nuspręsti ir informuoti prašančią valstybę, šios Konvencijos Šalį, tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą, ar ji gali suteikti prašomą pagalbą ir apie pagalbos, kurią gali suteikti, apimtį ir sąlygas;

d) bendradarbiavimas pagal a–c punktus vyksta diplomatiniais ar kitokiais susitartais kanalais. Dėl tokio bendradarbiavimo įgyvendinimo priemonių susijusios valstybės, šios Konvencijos Šalys, priima dvišalius ar daugiašalius sprendimus.

4. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą ar kitas susijusias tarptautines organizacijas bendradarbiauja ir konsultuojasi, kaip pridera, siekdamas gauti rekomendacijų, kaip projektuoti, prižiūrėti ir gerinti branduolinių medžiagų fizinės saugos sistemas šių medžiagų tarptautinio gabenimo metu.

5. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą ir kitas susijusias tarptautines organizacijas bendradarbiauti ir konsultuotis su kitomis valstybėmis, šios Konvencijos Šalimis, kaip pridera, siekdamas gauti rekomendacijų, kaip projektuoti, prižiūrėti ir gerinti nacionalinę branduolinių objektų ir branduolinių medžiagų fizinės saugos sistemą šių medžiagų naudojimo, laikymo ir gabenimo šalies viduje metu.

6 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę imasi reikiamų priemonių bet kokios informacijos, kurią pagal šios Konvencijos nuostatas ar dalyvaudamos šios Konvencijos įgyvendinimo veikloje jos gauna slapta iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, slaptumui apsaugoti. Jei valstybės, šios Konvencijos Šalys, informaciją teikia tarptautinėms organizacijoms ar valstybėms, kurios nėra šios Konvencijos Šalys, būtina imtis priemonių tokios informacijos slaptumui apsaugoti. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gavusi slaptą informaciją iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, gali teikti tokią informaciją trečiosioms šalims tik gavusi tos kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, sutikimą.

2. Šioje Konvencijoje nereikalaujama, kad valstybės, šios Konvencijos Šalys, teiktų bet kokią informaciją, kurios teikti neleidžia nacionalinė teisė arba kuri keltų pavojų atitinkamos valstybės saugumui ar branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų fizinei saugai.

7 straipsnis

1. Už tyčinį:

- a) branduolinių medžiagų priėmimą, laikymą, naudojimą, perdavimą, pakeitimą, pašalinimą ar išsklaidymą neturint tam teisėtų įgaliojimų, sukeliantį ar galintį sukelti žmogaus mirtį ar sunkų sužalojimą arba padaryti didelės žalos turtui ar aplinkai;
- b) branduolinių medžiagų vagystę ar pagrobimą;
- c) branduolinių medžiagų pasisavinimą ar įsigijimą apgaulės būdu;
- d) branduolinių medžiagų gabenimą, siuntimą ar perkėlimą į valstybę ar iš valstybės neturint tam teisėto leidimo;
- e) veiksmą, nukreiptą prieš branduolinį objektą, ar veiksmą, dėl kurio sutrinka branduolinio objekto veikimas, kai pažeidėjas tyčia sukelia arba kai jis žino, kad toks veiksmas greičiausiai sukels žmogaus mirtį ar sunkų sužalojimą arba padarys didelės žalos turtui ar aplinkai dėl radiacijos ar radioaktyviųjų medžiagų patekimo į aplinką, išskyrus atvejus, kai tokio veiksmo imamasi laikantis valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurios teritorijoje yra branduolinis objektas, nacionalinių įstatymų;
- f) reikalavimą atiduoti branduolines medžiagas grasinant arba naudojant jėgą ar kitas įbauginimo priemones;
- g) grasinimą:
 - i) panaudoti branduolines medžiagas, kad sukeltų žmogaus mirtį ar sunkų sužalojimą arba padarytų didelės žalos turtui ar aplinkai ar padaryti e punkte apibūdintą nusikaltimą, arba
 - ii) padaryti b ir e punktuose apibūdintą nusikaltimą, siekiant priversti fizinį ar juridinį asmenį, tarptautinę organizaciją ar valstybę įvykdyti ar neįvykdyti kokio nors veiksmo;
- h) mėginimą įvykdyti kurį nors a–e punktuose apibūdintą nusikaltimą; ir
- i) bendrininkavimą darant kurį nors a–h punktuose apibūdintą nusikaltimą;
- j) bet kokio asmens, kuris organizuoja ar nukreipia kitus padaryti a–h punktuose apibūdintą nusikaltimą, veiksmą; ir
- k) bet kokio a–h punkte apibūdinto nusikaltimo įvykdymą, kai jį įvykdo asmenų, siekiančių bendro tikslo, grupė; toks veiksmas yra tyčinis ir padaromas:
 - i) remiant grupės nusikalstamąją veiklą ar nusikalstamais tikslais, kai tokia veikla ar tikslas apima a–g punktuose apibūdinto nusikaltimo padarymą, arba
 - ii) žinant apie grupės ketinimą įvykdyti a–g punktuose apibūdintą nusikaltimą baudžiama pagal kiekvienos valstybės, šios Konvencijos Šalies, nacionalinę teisę.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, už šiame straipsnyje apibūdintus nusikaltimus taiko bausmes atsižvelgdama į tokių nusikaltimų didelį pavojingumą.

8 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, imasi būtinų priemonių savo jurisdikcijai dėl 7 straipsnyje išvardytų nusikaltimų nustatyti šiais atvejais:

a) kai nusikaltimas yra įvykdytas tos valstybės teritorijoje, toje valstybėje registruotame laive ar orlaivyje;

b) kai įtariamasis yra tos valstybės pilietis.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, taip pat imasi būtinų priemonių savo jurisdikcijai dėl tokių nusikaltimų nustatyti, kai įtariamasis yra jos teritorijoje ir pagal 11 straipsnį ji jo neišduoda jokiai šio straipsnio 1 dalyje minėtai valstybei.

3. Ši Konvencija nenumato išimčių jokiai baudžiamajai jurisdikcijai pagal nacionalinę teisę.

4. Be valstybių, šios Konvencijos Šalių, minėtų šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, savo jurisdikciją 7 straipsnyje išvardytiems nusikaltimams, laikydamosi tarptautinės teisės, gali nustatyti kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, kai ji tarptautiniame branduolinių medžiagų gabenime dalyvauja kaip išvežanti ar įvežanti valstybė.

9 straipsnis

Įsitikinusi, kad aplinkybės to reikalauja, valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios teritorijoje yra įtariamasis, pagal savo nacionalinę teisę imasi atitinkamų priemonių, įskaitant asmens sulaikymą, siekdama užtikrinti, kad jį būtų galima rasti teisinio persekiojimo ar išdavimo kitai valstybei tikslais. Apie priemones, taikomas pagal šį straipsnį, nedelsiant pranešama valstybėms, kurioms reikia nustatyti jurisdikciją pagal 8 straipsnį, ir atitinkamais atvejais visoms kitoms suinteresuotoms valstybėms.

10 straipsnis

Jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios teritorijoje yra įtariamasis, neišduoda jo kitai valstybei, ji, netaikydama jokių išimčių ir nepagrįstai nedelsdama, perduoda bylą savo kompetentingoms institucijoms, kad tos valstybės įstatymų nustatyta tvarka būtų pradėtas teisinis persekiojimas.

11 straipsnis

1. Laikoma, kad į kiekvieną valstybių, šios Konvencijos Šalių, galiojančią sutartį dėl ekstradicijos 7 straipsnyje minėti nusikaltimai yra įtraukti kaip nusikaltimai, kuriems taikoma ekstradicija. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, įsipareigoja tuos nusikaltimus įtraukti ir į visas sutartis dėl ekstradicijos, kurias jos tarpusavyje sudarys ateityje.

2. Kai valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri asmenis išduoda tik tuo atveju, jei yra pasirašyta sutartis dėl ekstradicijos, gauna prašymą išduoti asmenį iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, su kuria ji nėra sudariusi sutarties dėl ekstradicijos, ji gali savo nuožiūra laikyti šią Konvenciją tokius nusikaltimus padariusių asmenų išdavimo teisiniu pagrindu. Asmenims išduoti taikomi kiti prašymą gavusios valstybės teisės normų reikalavimai.

3. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, kurios išduodamos asmenis nereikalauja, kad būtų pasirašyta tokia sutartis, pagal prašymą gavusios valstybės teisės normų reikalavimus tarpusavyje pripažįsta tuos nusikaltimus nusikaltimais, kuriems taikoma ekstradicija.

4. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, sprendamos asmenų išdavimo tarpusavio klausimus, laiko, kad kiekvienas toks nusikaltimas yra įvykdytas ne tik toje vietoje, kur įvyko, bet ir valstybių, šios Konvencijos Šalių, kurios turi nustatyti savo jurisdikciją pagal 8 straipsnio 1 dalį, teritorijose.

11A straipsnis

Jokie 7 straipsnyje nurodyti nusikaltimai ekstradicijos ar tarpusavio teisinės pagalbos tikslais nelaikomi politiniu nusikaltimu ar nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, arba nusikaltimu dėl politinių motyvų. Atitinkamai ekstradicijos ar tarpusavio teisinės pagalbos prašymas dėl tokio nusikaltimo negali būti atmestas vien dėl to, kad yra susijęs su politiniu nusikaltimu ar nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, arba nusikaltimu dėl politinių motyvų.

11B straipsnis

Jokia šios Konvencijos nuostata neturi būti aiškinama kaip nustatanti įsipareigojimą išduoti kitai valstybei arba suteikti tarpusavio teisinę pagalbą, jei prašymą gavusi valstybė, šios Konvencijos Šalis, turi svarbių priežasčių manyti, kad ekstradicijos prašymas dėl 7 straipsnyje nurodytų nusikaltimų ar prašymas suteikti tarpusavio teisinę pagalbą dėl tokių nusikaltimų pateikiamas asmens baudžiamojo persekiojimo ar baudimo tikslu dėl tokio asmens rasės, religijos, tautybės, etninės kilmės ar politinių įsitikinimų arba jei tokio prašymo išpildymas pablogintų to asmens padėtį dėl bet kurių iš šių priežasčių.

12 straipsnis

Kiekvienam asmeniui, dėl kurio vyksta procesas, susijęs su 7 straipsnyje išvardytais nusikaltimais, garantuojamas nešališkas procesas visuose jo etapuose.

13 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, viena kitai kiek galėdamos padeda baudžiamųjų procesų, pradėtų dėl 7 straipsnyje išvardytų nusikaltimų, klausimais ir suteikia turimus procesui reikalingus įrodymus. Visais atvejais taikomos prašymą gavusios valstybės teisės normos.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neturi įtakos įsipareigojimams pagal bet kurią kitą dvišalę ar daugiašalę sutartį, kuri visa ar tik jos dalis reglamentuoja ar reglamentuos tarpusavio pagalbą baudžiamosiose bylose.

13A straipsnis

Jokia šios Konvencijos nuostata nepaveikia branduolinių technologijų perdavimo taikiais tikslais, kurio imamas branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinei saugai sustiprinti.

14 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, depozitarui praneša apie savo įstatymus ir kitus teisės aktus, įgyvendinančius šią Konvenciją. Depozitaras tokią informaciją periodiškai perduoda visoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims.

2. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurioje vykdomas įtariamąjį teisinis persekiojimas, visais praktiškai įmanomais atvejais apie galutinį sprendimą byloje pirmiausia praneša su nusikaltimu tiesiogiai susijusioms valstybėms. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, apie galutinį sprendimą byloje taip pat praneša depozitarui, kuris apie tai praneša visoms valstybėms.

3. Kai nusikaltimas yra susijęs su branduolinėmis medžiagomis, kurios yra naudojamos, saugomos ar gabenamos šalies viduje, ir kai įtariamasis ir branduolinės medžiagos yra valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurioje buvo įvykdytas nusikaltimas, teritorijoje arba kai nusikaltimas yra susijęs su branduoliniu objektu ir įtariamasis yra valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurioje buvo įvykdytas nusikaltimas, teritorijoje, jokia šios Konvencijos nuostata nėra aiškinama kaip reikalaujanti, kad valstybė, šios Konvencijos Šalis, teiktų informaciją apie tokio nusikaltimo tyrimą.

15 straipsnis

Priedai yra neatskiriama šios Konvencijos dalis.

16 straipsnis

1. Praėjus penkeriems metams nuo šio 2005 m. liepos 8 d. priimto Pakeitimo įsigaliojimo, depozitaras sukviečia valstybių, šios Konvencijos Šalių, konferenciją Konvencijos įgyvendinimui ir jos preambulės, visos rezoliucinės dalies ir priedų veiksmingumui įvertinti atsižvelgiant į tuo metu esančią padėtį.

2. Po to ne dažniau kaip kas penkeri metai, kai dauguma valstybių, šios Konvencijos Šalių, pateikia depozitarui pasiūlymą, gali būtų šaukiamos kitos konferencijos tokiu pačiu tikslu.

17 straipsnis

1. Kilus ginčui tarp dviejų ar daugiau valstybių, šios Konvencijos Šalių, dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, tokios valstybės, šios Konvencijos Šalys, konsultuojasi siekdamos išspręsti ginčą derybomis ar kitomis taikiomis visoms ginčo šalims priimtinais ginčų sprendimo priemonėmis.

2. Kiekvienas tokio pobūdžio ginčas, kurio nepavyksta išspręsti pagal šio straipsnio 1 dalį, bet kurios iš ginčo šalių prašymu pateikiamas arbitražo teismui arba perduodamas spręsti Tarptautiniam Teisingumo Teismui. Jeigu ginčas pateikiamas arbitražo teismui ir per šešis mėnesius nuo tokio prašymo dienos ginčo šalims nepavyksta susitarti dėl arbitražo teismo sudarymo, bet kuri šalis gali paprašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininką arba Jungtinių Tautų Organizacijos Generalinį sekretorių paskirti vieną ar kelis arbitražo teismo teisėjus. Jeigu ginčo šalys pateikia priešingus prašymus, pirmenybė suteikiama Jungtinių Tautų Organizacijos Generaliniam sekretoriui pateiktam prašymui.

3. Pasirašydama, ratifikuodama, priimdama ar patvirtindama šią Konvenciją arba prisijungdama prie jos, valstybė gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs įsipareigojusia laikytis vienos kurios arba abiejų ginčo sprendimo procedūrų, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje. Kitos valstybės, šios Konvencijos Šalys, neprivalo laikytis šio straipsnio 2 dalyje nurodytų ginčo sprendimo procedūrų valstybės, šios Konvencijos Šalies, pareiškusios išlygą dėl tokios procedūros, atžvilgiu.

4. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri yra pareiškusi išlygą pagal šio straipsnio 3 dalį, gali bet kuriuo metu ją atšaukti įteikdama pranešimą depozitarui.

18 straipsnis

1. Ši Konvencija teikiama pasirašyti visoms valstybėms Tarptautinės atominės energijos agentūros būstinėje Vienoje ir Jungtinių Tautų Organizacijos būstinėje Niujorke nuo 1980 m. kovo 3 d. iki šios Konvencijos įsigaliojimo dienos.

2. Pasirašiusiosios valstybės šią Konvenciją ratifikuoja, priima arba patvirtina.

3. Po šios Konvencijos įsigaliojimo prie jos galės prisijungti visos valstybės.

4. a) Šią Konvenciją gali pasirašyti ar prie jos prisijungti tarptautinės organizacijos ir regioninės integracijos ar kitokio pobūdžio organizacijos, kurių narės yra suverenos valstybės ir kurioms yra suteikti įgaliojimai derėtis dėl tarptautinių susitarimų šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais, juos sudaryti ir taikyti.

b) Jų kompetencijai priklausančiais klausimais tokios organizacijos savo vardu naudojasi teisėmis ir vykdo įsipareigojimus, kuriuos ši Konvencija numato valstybėms, šios Konvencijos Šalims.

c) Tapdama šios Konvencijos Šalimi tokia organizacija perduoda depozitarui pareiškimą, nurodydama, kurios valstybės yra jos narės ir kurie šios Konvencijos straipsniai jai netaikomi.

d) Tokia organizacija turi tik tiek balsų, kiek turi jos valstybės narės.

5. Ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.

19 straipsnis

1. Ši Konvencija įsigalioja trisdešimtą dieną po to, kai depozitarui deponuojamas dvidešimt pirmas ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas.

2. Kiekvienai valstybei, kuri ratifikuoja, priima, patvirtina šią Konvenciją ar prie jos prisijungia po to, kai deponuojamas dvidešimt pirmas ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas, ši Konvencija įsigalioja trisdešimtą dieną po to, kai tokia valstybė deponuoja savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus.

20 straipsnis

1. Nepažeisdama 16 straipsnio, valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali siūlyti Konvencijos pakeitimų. Siūlomas pakeitimas pateikiamas depozitarui, o šis nedelsdamas pateikia jį visoms kitoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims. Jeigu dauguma valstybių, šios Konvencijos Šalių, prašo depozitaro surengti konferenciją siūlomiems pakeitimams apsvarstyti, depozitaras pakviečia visas valstybes, šios Konvencijos Šalis, dalyvauti tokioje konferencijoje, kuri pradėdama ne anksčiau kaip praėjus trisdešimčiai dienų nuo kvietimų išsiuntimo dienos. Kiekvieną pakeitimą, priimtą visų valstybių, šios Konvencijos Šalių, dviejų trečdalių balsų dauguma, depozitaras nedelsdamas išsiunčia visoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims.

2. Pakeitimas įsigalioja kiekvienai valstybei, šios Konvencijos Šaliai, deponavusiai pakeitimo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus, trisdešimtą dieną po to, kai du trečdaliai valstybių, šios Konvencijos Šalių, deponuoja depozitarui savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus. Vėliau pakeitimas kiekvienai valstybei, šios Konvencijos Šaliai, įsigalioja tą dieną, kai ji deponuoja savo pakeitimo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus.

21 straipsnis

1. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali denonsuoti šią Konvenciją rašytiniu pranešimu depozitarui.
2. Denonsavimas įsigalioja praėjus šimtui aštuoniasdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai depozitaras gauna tokį pranešimą.

22 straipsnis

Depozitaras nedelsdamas praneša visoms valstybėms apie:

- a) kiekvieną šios Konvencijos pasirašymą;
- b) visus deponuotus ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus;
- c) bet kokią išlygą ar jos atšaukimą pagal 17 straipsnį;
- d) bet kuri organizacijos pareiškimą pagal 18 straipsnio 4 dalies c punktą;
- e) šios Konvencijos įsigaliojimą;
- f) šios Konvencijos bet kurio pakeitimo įsigaliojimą; ir
- g) bet kuri denonsavimą pagal 21 straipsnį.

23 straipsnis

Šios Konvencijos originalas, kurio tekstai anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški, deponuojamas Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui, kuris patvirtintas jo kopijas perduoda visoms valstybėms.

I PRIEDAS

II priede nurodytų kategorijų branduolinių medžiagų fizinės saugos lygiai tarptautinio gabenimo metu

1. Fizinės saugos lygiai, taikomi saugant branduolines medžiagas tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu:
 - a) III kategorijos medžiagos – saugomos teritorijoje, į kurią įėjimas yra kontroliuojamas;
 - b) II kategorijos medžiagos – saugomos teritorijoje, kurią nuolat stebi sargai ar elektroniniai prietaisai ir kuri apjuosta fiziniu barjeru su nedaug reikiamai kontroliuojamų įėjimų, arba bet kurioje teritorijoje, turinčioje atitinkamo lygio fizinę saugą;
 - c) I kategorijos medžiagos – saugomos saugomoje teritorijoje, apibūdintoje II kategorijos medžiagoms, į kurią, be to, patekti gali tik visiškai patikimi asmenys ir kurią stebi sargai, turintys glaudų ryšį su atitinkamomis reagavimo pajėgomis. Tokiais atvejais taikomomis konkrečiomis priemonėmis turėtų būti siekiama pastebėti ir užkirsti kelią bet kuriam užpuolimui, neleisti be įgaliojimų patekti į teritoriją ir neteisėtai paimti medžiagą.
 2. Fizinės saugos lygiai, taikomi branduolinėms medžiagoms tarptautinio gabenimo metu:
 - a) II ir III kategorijos medžiagos gabenamos imantis specialių atsargumo priemonių, įskaitant siuntėjo, gavėjo ir vežėjo iš anksto susitartas priemones, ir laikantis išankstinių fizinių ar juridinių asmenų susitarimų pagal išvežančios ir įvežančios valstybių jurisdikciją ir nuostatus, nurodant atsakomybės už gabenimą perdavimo laiką, vietą ir tvarką;
 - b) I kategorijos medžiagos gabenamos imantis specialių atsargumo priemonių, nurodytų gabenant II ir III kategorijų medžiagas, ir nuolat stebint palydai ir tokiomis sąlygomis, kuriomis užtikrinamas glaudus ryšys su atitinkamomis reagavimo pajėgomis;
 - c) gamtinis uranas, išskyrus rūdos ar rūdos likučių pavidalo, kai jo kiekis didesnis kaip 500 kilogramų, gabenamas iš anksto įspėjus apie siuntą, nurodant transporto rūšį, tikėtiną atvykimo laiką, ir siuntos gavimas yra patvirtinamas.
-

II PRIEDAS

Lentelė. Branduolinių medžiagų kategorijos

Medžiaga	Pavidalas	Kategorija		
		I	II	III ^(c)
1. Plutonis ^(a)	Neapšvitintas ^(b)	2 kg ar daugiau	Mažiau kaip 2 kg, bet daugiau kaip 500 g	500 g ar mažiau, bet daugiau kaip 15 g
2. Uranas-235	Neapšvitintas ^(b)	5 kg ar daugiau	Mažiau kaip 5 kg, bet daugiau kaip 1 kg 10 kg ar daugiau	1 kg ar mažiau, bet daugiau kaip 15 g
	— Uranas, išsodrintas izotopo ²³⁵ U 20 % ar daugiau			Mažiau kaip 10 kg, bet daugiau kaip 1 kg
	— Uranas, išsodrintas izotopo ²³⁵ U nuo 10 % iki 20 % — Uranas, išsodrintas izotopo ²³⁵ U daugiau nei gamtinis uranas, bet mažiau nei 10 %			10 kg ar daugiau
3. Uranas-233	Neapšvitintas ^(b)	2 kg ar daugiau	Mažiau kaip 2 kg, bet daugiau kaip 500 g	500 g ar mažiau, bet daugiau kaip 15 g
4. Apšvitintas kuras			Išsodrintas ar gamtinis uranas, toris ar nedaug išsodrintas kuras (mažiau kaip 10 % daliųjų izotopų) ^(d) ^(e)	

^(a) Visoks plutonis, išskyrus plutonį, kuriame plutonio-238 izotopo koncentracija didesnė kaip 80 %.

^(b) Reaktoriuje neapšvitinta medžiaga arba reaktoriuje apšvitinta medžiaga, turinti 1 grėjaus/val. (100 rad./val.) ar mažesnę radiacijos lygį vieno metro atstumu be ekrano.

^(c) Kiekiai, nepatenkantys į III kategoriją, ir gamtinis uranas turėtų būti saugomi vadovaujantis riziką ribojančio valdymo principais.

^(d) Nors šis saugos lygis yra rekomenduojamas, valstybės, įvertinusios konkrečias aplinkybes, gali paskirti kitą fizinės saugos kategoriją.

^(e) Kito kuro, kuris iki apšvitinimo priklausomai nuo daliųjų izotopų kiekio buvo priskiriamas prie I arba II kategorijos, kategoriją galima pažeminti viena pakopa, jeigu radioaktyvūs spinduliavimas yra didesnis kaip 1 grėjus/val. (100 rad./val.) vieno metro atstumu be ekrano.

2 PRIEDAS

Europos atominės energijos bendrijos pareiškimas pagal Konvencijos 18 straipsnio 4 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį

Dabar Europos atominės energijos bendrijos narės yra šios valstybės: Austrijos Respublika, Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Italijos Respublika, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lenkijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Portugalijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Vengrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika.

Bendrija pareiškia, kad jai netaikomi Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos 8–13 straipsniai ir 14 straipsnio 2 ir 3 dalys.

Be to, pagal Konvencijos 17 straipsnio 3 dalį Bendrija taip pat pareiškia, kad atsižvelgiant į tai, jog tik valstybės gali būti bylų Tarptautiniame Teisingumo Teisme šalys, Bendrijai yra privaloma tik 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta arbitražo procedūra.

3 PRIEDAS

VISI ĮGALIOJIMAI

Aš, toliau pasirašęs, Europos Bendrijų Komisijos narys, atsakingas už išorės santykius ir Europos kaimynystės politiką, šiuo dokumentu patvirtinu, kad:

ponas/ponia

Europos Komisijos delegacijos tarptautinėse

organizacijose Vienoje vadovas/vadovė

paskiriamas/paskiriama Europos atominės energijos bendrijos vardu deponuoti Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui prisijungimo prie Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos dokumentą.

Briuselis